

[Collet]

kelige til at finde gehør for socialdemokratisk kritik.

Fra det konservative folkepartis side skal der derfor lyde en varm tak til hr. Svend Auken og hans parti, fordi de giver os denne lejlighed til at fremlægge de nyeste positive resultater af regeringens politik. Og positive resultater har der været mange af. Næsten alle økonomiske nøgletal herhjemme viser ikke alene en utrolig forbedring i forhold til den tid, da socialdemokratiet sad ved roret i Danmark, men resultaterne i Danmark er også langt bedre end i de øvrige vesteuropæiske lande. De seneste tal fra Danmarks Statistik viser, at Danmark i de seneste måneder har haft verdensrekord i stigning i industriproduktionen.

Forbedringerne kommer altså ikke til os udefra, sådan som hr. Svend Auken mere end antydede det. Der er en helt klar og endtydig sammenhæng mellem regeringens politik og de opnåede positive resultater.

Et af de mest positive resultater, som regeringen sammen med det radikale venstre har udvirket, er en betydelig forbedring af erhvervslivets konkurrenceevne. Indkomspolitikken og rentesænkningen har haft en meget stor effekt. Virksomhedskrak og stigende arbejdsløshed under den socialdemokratiske regering er nu afløst af øgede driftsresultater og forbedret beskæftigelse. Formålet med indkomspolitikken har netop været at øge virksomhedernes indtjening og herigennem skabe grundlag for øgede investeringer, som har vist sig at give mange, mange nye arbejdspladser.

Erhvervslivets indtjening er stigende, men stadig for lav. I modsætning til, hvad socialdemokratiet giver udtryk for, har der været tale om, at erhvervslivets andel af bruttonationalproduktet igennem mere end 30 år har været faldende. I 1948 var andelen 30 pct., og i begyndelsen af 1980'erne var den helt nede på 5 pct. Nu er den kommet op på 15 pct.

Forud for 1980 havde erhvervslivet 7 særlig magre år præget af arbejdsløshedsskabende konkurser, men på det seneste har erhvervslivet haft 2 fede år, men ligesom i Bibelen må 7 magre år følges af 7 fede, for at der kan blive balance i økonomien, og det gælder både virksomhedernes økonomi og landets økonomi.

Det er, som regeringen sagde ved sin tiltrædelse, en mangeårig proces at genrejse økonomien. Der er stadig langt igen. Der kræves derfor stadig væk den største disciplin med hensyn til indkomspolitikken. Uden en fortsat forbedring af konkurrenceevnen vil vi hverken kunne løse problemerne med betalingsbalancen eller med statsunderskuddet, og vi vil i særlig grad ikke kunne fjerne arbejdsløsheden. For at sige det kort og klart: fremsættelse af krav om for store lønstigninger, hvad enten de stammer fra pengelønsstigninger, kortere arbejdstid eller ØD, er fantastisk usolidarisk over for de arbejdsløse i den nuværende situation. Jo større lønstigninger, jo flere arbejdsløse. Så enkelt er det. Alle beregninger både fra vismændene og fra budgetdepartementet viser, at det er ødelæggende for beskæftigelsen, hvis vi ryster på hånden med hensyn til indkomspolitikken.

Erhvervslivets driftsresultater er forbedret – det har jo været meningen med den økonomiske politik. Men hvad har virksomhederne så brugt pengene til? For det første har de selvfølgelig betalt mere i skat; af stigende overskud betales som bekendt en stigende del i skat til det offentlige. Men tager vi driftsresultaterne efter skat, kan vi se af alle tilgængelige tal, at overskuddet er blevet i virksomhederne og kun i yderst beskednen grad udbetalt til ejerne. Derfor eksploderer investeringerne herhjemme i denne tid.

Det fremgår særlig tydeligt af Dansk Metals fagforeningsblad, Metal, i september 1984, hvor man har en analyse, som netop bekræfter det, jeg siger her. Oven i købet gør man her opmærksom på, at den ganske beskedne stigning, som er sket i udlodningen til aktionærer, jo også er sket til pensionskasser, livsforsikringsselskaber, banker og sparekasser og Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

I 1984 steg investeringerne i Japan med 6 pct. I Danmark steg de med ikke mindre end 20 pct. I 1985 regner vismændene med investeringsstigninger på 7–8 pct. i USA og Japan, verdens for tiden kraftigst voksende økonomier. Men i Danmark, siger vismændene, vil den procentvise investeringsstigning være omkring 60 pct. højere end i USA og Japan for 1985. Danmark har med andre ord i disse dage verdensrekord med hensyn til stigninger i private erhvervsinvesteringer, og